



Thường nhớ Mẹ

Buu Hiệp

Đã lâu lam rồi tôi chẳng thỏ,
Người tôi nửa tình nửa như mỡ,
Ngày lo cuộc sống bên đất khách,
Đêm đến hôn tôi mới dạt-đỏ.

Đêm đến hôn tôi với về quê,
Rón rén chân tôi động vĩa hè,
Đến gần khe-khe bên tai mẹ,
"Con đã về đây, con đã về".

Con đã về đây, mẹ ơi,
Nước non thôi đổi, vật thôi đổi,
Gần bên mẹ quý, con thường mẹ,
Không nói được câu, lời nghẹn lời.

Từ đây con ở với mẹ luôn,
Bao năm lưu-lạc, lệ tràn tuôn,
Con không xa nữa, không rời nữa,
Con về với mẹ, tôi sớm hôm.

Con sẽ nấu cơm để mẹ thổi,
Nấu canh rau muống, bát mồng tơi,
Khe con cá mẩn thêm chút ớt,
Rời lại thêm trâu bột tí voi.

Chiều chiều con đưa mẹ dạo chơi,
Tay con đây, mẹ vin vào người,
Chạm rai mẹ con ta lần bước,
Con kể mẹ nghe chuyện cuộc đời.

X
X X

Ngày nay với và mẹ ra đi,
Mưa tuôn giống lệ phút Phan-Ky,
Đình-phụng vàng-vẽ càng thêm vàng,
Mẹ với lam chỉ, mẹ với đi.

X
X X

Mẹ đi, con đường mẹ ra đi,
Hoa thơm, có la rai đường đi,
Dầu rế bên kia về đón mẹ,
Bên này con mẹ lệ tràn mi.

